

Organizational Behavior Management in Sport Studies

ORIGINAL ARTICLE

Validation of Factors Affecting the Social Capital Status of Iranian Sports (Case Study of Sports Elites)

Abolfazl Farahani¹, Seyede Neda Mirhajiyan^{2*}, Alimohammad Safania³

¹ Professor of Sport Management Department, Payam Noor University, Tehran, Iran

² Ph.D. Student in Physical Education and Sport Science Department, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

³ Professor of Sport Management Department, Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran, Iran

Correspondence

Seyede Neda Mirhajiyan

Email:

neda.mirhajiyan@yahoo.com

ABSTRACT

The purpose of this study was to validate the factors affecting the social capital status of sports in Iran (a case study of sports elites). The research method is mixed or in combination, according to the purpose of the research. The statistical population of the study included managers and officials of sports clubs and athletes and students of physical education. SPSS Sample Power software was used to determine the sample size in a small step. Using this method, the sample size was estimated to be 370 people, of which 370 questionnaires were distributed and collected among the statistical population. A researcher-made questionnaire was used to collect data. The questions of this section were obtained based on the model obtained from the qualitative stage of the research. The scoring type of this questionnaire was based on the 5 Likert scale. The validity of the designed questionnaire was approved by 10 professors in the field of sports management. The questionnaire also consisted of 5 main components: causal factors, contextual factors, intervening factors, strategies and consequences. Also, to validate the desired model of the model, structural equation modeling of the confirmatory factor analysis approach is used. AMOS software was used for this purpose. The results showed confirmation of items and factors in the first and second order confirmatory factor analysis tests, meaning that the factor loads of items and factors were higher than 0.4.

KEYWORDS

Accreditation, Sports Elite, Social Capital, Social Capital in Sports.

نشریه علمی

مطالعات مدیریت رفتار سازمانی در ورزش

«مقاله پژوهشی»

اعتبار یابی عوامل موثر بر وضعیت سرمایه اجتماعی ورزش ایران (مطالعه موردی نخبگان ورزشی)

ابوالفضل فراهانی^۱، سیده ندا میرحاجیان^{۲*}، علی محمد صفانیا^۳

چکیده

هدف از پژوهش حاضر اعتباریابی عوامل موثر بر وضعیت سرمایه اجتماعی ورزش ایران (مطالعه موردی نخبگان ورزشی) بود. روش تحقیق با توجه به هدف تحقیق آمیخته یا به عبارتی ترکیبی است. جامعه آماری پژوهش شامل مدیران و مسئولین باشگاه‌های ورزشی و ورزشکاران و دانشجویان رشته تربیت بدنی بودند. برای تعیین حجم نمونه در مرحله کمی از نرم‌افزار SPSS Sample Power استفاده شد. با استفاده از این روش حجم نمونه برابر با ۳۷۰ نفر برآورد گردید، که ۲۷۰ پرسشنامه در بین جامعه آماری پخش و جمع‌آوری گردید برای گردآوری داده‌ها از پرسشنامه محقق ساخته استفاده شد. سوالات این بخش براساس الگوی برآمده از مرحله کیفی پژوهش بدست آمد. نوع امتیازدهی به این پرسشنامه براساس طیف ۵ ارزشی لیکرت بود. روایی پرسشنامه طراحی شده مورد تایید ۱۰ نفر از اساتید حوزه مدیریت ورزشی قرار گرفت. همچنین پرسشنامه از ۵ مولفه اصلی عوامل علی، عوامل زمینه‌ای، عوامل مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها تشکیل شده بود. همچنین جهت اعتباریابی الگوی مطلوب مدل مورد نظر از مدل‌سازی معادلات ساختاری رویکرد تحلیل عاملی تأییدی استفاده می‌شود. به این منظور از نرم‌افزار AMOS بهره گرفته شد. نتایج بدست آمده بیانگر تایید گویه‌ها و عوامل در آزمون‌های تحلیل عاملی تأییدی مرتبه اول و دوم بود. این معنی بارهای عاملی گویه‌ها و عوامل بالاتر از ۰/۴ بودند.

واژه‌های کلیدی

اعتباریابی، نخبگان ورزشی، سرمایه اجتماعی، سرمایه اجتماعی در ورزش.

^۱ استاد گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام‌نور، تهران، ایران.

^۲ دانشجوی دکتری، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

^۳ استاد گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

نویسنده مسئول:

سیده ندا میرحاجیان

رایانامه:

neda.mirhajian@yahoo.com

استناد به این مقاله:

فراهانی، ابوالفضل، میرحاجیان، سیده ندا، & صفانیا، علی محمد. (۱۴۰۲). اعتبار یابی عوامل موثر بر وضعیت سرمایه اجتماعی ورزش ایران (مطالعه موردی نخبگان ورزشی). مطالعات مدیریت رفتار سازمانی در ورزش، ۱۰(۴): ۷۷-۵۹

مقدمه

ورزش به عنوان یکی از مفاهیم اجتماعی و با توجه به کارکردهای خاص خود در زمینه های مختلف مورد توجه بسیاری از دانشمندان و پژوهشگران قرار گرفته است. از مهمترین کارکردهای این پدیده، نقش مهم آن در ایجاد سلامت جوامع می باشد. این موضوع را می توان از طریق تأثیر ورزش بر، زندگی افرادی که در این زمینه مشارکت دارند، به روشنی مشاهده کرد (۱). به عبارت دیگر، مشارکت در فعالیت های ورزشی، منافعی آشکار از جمله منافع جسمانی، روانشناختی و اجتماعی را برای اعضای جامعه به ارمغان می آورد. منافع جسمانی حاصل از مشارکت در فعالیت های ورزشی به عنوان یک اصل مهم و پذیرفته شده در بین اکثریت افراد جامعه مطرح بوده و وسیله ای برای جلوگیری از بیماری و افزایش سطح سلامت عمومی می باشد. طبق یافته های دانشمندان، مشارکت منظم در فعالیت های ورزشی موجب افزایش طول عمر و جلوگیری از بروز انواع بیماریها می گردد (۲۶). تحول و دگرگونی نهاد ورزش خارج از جامعه انجام نمی گیرد، بلکه توسعه ی آن در پیوند نزدیک با محیط اجتماعی که کنش درون آن انجام می گیرد، تحقق می یابد. به عبارت دیگر، ورزش مانند سایر نهادهای اجتماعی، بازتاب دهنده ی روابط اجتماعی جامعه می باشد. واقعیت ورزش به منزله ی محصول کنش انسان با فرایندهای فرهنگی، اجتماعی و تاریخی در ارتباط است. بنابراین فعالیت های اجتماعی مانند مشارکت مستقیم در ورزش (به عنوان یک ورزشکار) و مشارکت غیرمستقیم در ورزش (به عنوان یک تماشاگر) توانایی ارتباط اجتماعی را افزایش می دهد و قداراست سرمایه اجتماعی را ایجاد کند (۳۲).

ورزش به عنوان یکی از مظاهر فردی اجتماعی ضمن حفظ و بقای سلامت روحی و جسمی آحاد جامعه، جهت ایفای صحیح نقش های فردی، خانوادگی و اجتماعی حائز اهمیت است. ورزش علاوه بر این دارای منافع اجتماعی خردتری مانند: افزایش حرمت و اعتماد به نفس، صاحب قدرت و اختیار شدن گروه های فاقد مزیت اجتماعی، اصلاح و بهبود توانایی های اجتماع به پذیرش ابتکار و نوآوری، تقلیل در جرم، خرابکاری، تخلف و انحراف اجتماعی، افزایش وحدت اجتماعی و همکاری، گسترش هویت جمعی و افزایش همبستگی، تشویق بهترین بودن در جامعه، ایجاد اشتغال و درآمدهای جدید، افزایش تولید به وسیله ی افزایش سطح سلامت نیروی کار، بهبود و افزایش سلامت عمومی در

جامعه و... می باشد (۲۴) همچنان که از فواید اجتماعی ورزش برمی آید یکی از کارکردهای پنهان مشارکت ورزشی، ایجاد شبکه های دوستان و ایجاد پیوند و همبستگی بین افراد است که یکی از ابعاد سرمایه اجتماعی است. ایده محوری سرمایه اجتماعی در واژه روابط خلاصه می شود. به این صورت که اعضای جامعه با برقراری تماس با یکدیگر و پایدار ساختن آنها، قادر به همکاری با یکدیگر می شوند و به این طریق چیزهایی را کسب می کنند، که به تنهایی قادر به کسب آنها نمی باشند و یا با دشواری بسیار موفق به کسب آن ها می شوند. انسان ها از طریق مجموعه ای از شبکه ها به هم متصل می شوند و تمایل دارند که ارزش های مشترکی با سایر اعضای این شبکه ها داشته باشند. با گسترش شبکه ها آنها نوعی دارایی را تشکیل می دهند که می توان آن را به عنوان نوعی سرمایه تحت سرمایه اجتماعی مورد ملاحظه قرار داد (۲۵)، ورزش و پرداختن به ورزش نیز می تواند از عوامل تقویت ابعاد سرمایه اجتماعی بالا، روحیه انعطاف پذیری و تنوع طلبی، مشارکت مدنی بالا، اعتماد اجتماعی و... باشد که نشان از سلامت اجتماعی و روانی یک جامعه می تواند باشد (۲۵). سرمایه اجتماعی پدیده های است که حاصل تأثیر نهادهای اجتماعی، روابط انسانی و هنجارها بر روی کیفیت و کمیت تعامل های اجتماعی است، و تأثیر قابل توجهی بر اقتصاد و توسعه کشورهای مختلف دارد (۳۶). سرمایه اجتماعی بر خلاف سایر سرمایه ها به صورت فیزیکی وجود ندارد، بلکه حاصل تعاملها و هنجارهای گروهی و اجتماعی بوده است (۳۵). رویکردهای گوناگونی برای طبقه بندی و توصیف سرمایه اجتماعی وجود دارد مثلاً پوتنام، سرمایه اجتماعی را تمام ویژگیهای اجتماعی نهادها و سازمانها از قبیل اعتماد، هنجارها و شبکه های اجتماعی که همکاری و هماهنگی برای کسب سود متقابل را تسهیل می کنند، می داند (۲۳). کلمن سرمایه اجتماعی را قدرت توانایی مردم برای برقراری ارتباط با یکدیگر می داند (۶). بورديو نیز در تعریف سرمایه اجتماعی آن را مجموعه ای از منابع بالفعل و بالقوه که سبب ایجاد شبکه پایداری از روابط متقابل کم و بیش نهادینه شده و ناشی از آشنایی و مورد پذیرش قرار گرفته شدن توسط دیگران، متصل و مربوط باشد، تعریف می نماید (۲۲). بورديو سه نوع سرمایه را مدنظر قرار می دهد که این اشکال سرمایه عبارتند از شکل اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، شکل اقتصادی سرمایه بلافاصله قابل تبدیل به پول است. سرمایه فرهنگی نوع دیگر سرمایه است که در یک سازمان وجود دارد، این نوع سرمایه نیز در برخی موارد و تحت شرایطی

انحرافات اجتماعی، افزایش انسجام اجتماعی، پیشگیری و مداخله نسبت به اختلافات روانی، کاهش فقر حرکتی و... می‌تواند موضوع تحقیقات و پژوهش‌های مهمی واقع شود (۱). ورزش می‌تواند به عنوان وسیله‌ای برای ایجاد روابط دوستانه و ارتباطات اجتماعی جدید به ویژه بین طبقات مختلف از لحاظ مذهب و قومیت مورد استفاده قرار گیرد. این افراد می‌توانند شامل ورزشکاران و مشارکت‌کنندگان غیرورزشکار (تماشاچیان) بوده و در نهایت می‌تواند به افزایش هنجارهای اعتماد و تعامل منجر شود. به عبارت بهتر، فعالیت‌های ورزشی می‌تواند موجب ایجاد ارتباط بین گروه‌ها در شبکه‌های اجتماعی مختلف شود (۳۲). همچنین بسیاری از سیاست‌گذاران و توسعه‌دهندگان فعالیت‌های فیزیکی که نقش مثبتی برای سرمایه اجتماعی در افزایش فعالیت‌های ورزشی قائلند، معتقدند توجه به عوامل محیطی - اجتماعی گام اساسی در تحقیقات در زمینه فعالیت‌های ورزشی است. از نظر آنها جوامعی با سرمایه اجتماعی بالا در موقعیت بهتری برای تقویت هنجارهای مثبت اجتماعی به منظور انجام فعالیت‌های ورزشی قرار دارند و این عمل از طریق تقویت و تداوم اطمینان و اعتماد و همچنین وادار ساختن افراد به منظور دستیابی به اهداف مشترک (مانند افزایش امنیت در محیط) صورت می‌گیرد (۱۵). شواهد نیز نشان می‌دهند درک و احساس امنیت در فعالیت‌هایی مانند ورزش عامل بسیار مهم برای انجام آن به شمار می‌رود و جوامعی که در آنها هنجارهای مشترک و شبکه‌های اجتماعی غیررسمی وجود دارد، سطوح بالاتری از امنیت دارند (دفتر امار استرالیا، ۲۰۰۲). آنچه موجب توجه محققان ورزشی به سرمایه اجتماعی شده، این است که نوع و میزان تعامل اجتماعی انسان‌ها در حوزه ورزش چه پیامدهای اجتماعی و سیاسی برای کل جامعه دارد. امروزه در کشورهای اسکاندیناوی درخصوص اثرهای مشارکت داوطلبانه در سازمان‌های ورزشی بر اعتماد اجتماعی و علاقه به امور سیاسی تحقیقات زیادی صورت گرفته است بسیاری از این تحقیقات مشخص شده که افراد فعال در حوزه ورزش، سرمایه اجتماعی بیشتری دارند و در نتیجه از اعتماد اجتماعی بیشتری برخوردارند و علاقه بیشتری به جهان پیرامون خود از جمله جهان سیاست دارند (۲۷). همانطور که بیان گردید، سرمایه‌های اجتماعی نقش مهمی در توسعه‌ی اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی و همچنین، توسعه‌ی

قابل تبدیل به سرمایه اقتصادی است و سرانجام شکل دیگر سرمایه، سرمایه اجتماعی است که به ارتباطات و مشارکت اعضای یک سازمان توجه دارد و می‌تواند به عنوان ابزاری برای رسیدن به سرمایه‌های اقتصادی باشد (۱۱). بورديو در تبیین اینکه چرا طبقات اجتماعی متفاوت میزان‌های متفاوتی از مصرف در رشته‌های ورزشی خاص را دارند معتقد است که مصرف فرهنگی که شامل مصرف ورزشی نیز می‌شود بستگی به سلیقه و رجحان‌های هر طبقه دارد و همچنین به مهارت‌ها و شناخت آنها از آن ورزش‌ها دارد. ورزش‌های مختلف در نزد طبقات مختلف از ترجیحات مختلفی برخوردار هستند در واقع مصرف ورزش به خصوص ورزش‌های خاص به مانند علائق آنها به برخی از رشته‌های خاص هنری و ادبی می‌باشد. ورزش و تیم‌های ورزشی به عنوانی یک نهاد مدنی می‌تواند در ایجاد سرمایه اجتماعی نقش مهمی ایفا می‌کند. در واقع می‌توان ادعان داشت که ارتباط بین ورزش و سرمایه اجتماعی می‌تواند یک رابطه دو سویه باشد به این معنی که ورزش می‌تواند باعث افزایش سرمایه اجتماعی شود. ایجاد سرمایه اجتماعی نیز باعث افزایش مشارکت بیشتر افراد در ورزش خواهد شد. ارتباط بین ورزش و سرمایه اجتماعی به یک موضوع مهم در جامعه شناسی ورزش تبدیل شده است. به عنوان مثال، آنسلر^۱ (۱۹۹۹) توضیح می‌دهد که ورزش سرمایه اجتماعی ایجاد می‌کند زیرا اعتماد به نفس را ایجاد می‌کند و احترام به قوانین را آموزش می‌دهد. ایجاد سرمایه اجتماعی در چارچوب یک باشگاه ورزشی جامعه دارای اهمیت است. مشارکت در باشگاه‌های ورزشی جامعه از شبکه‌های جامعه و اعتماد برخوردار است. لوی^۲ (۱۸) خاطر نشان کرد: ورزش تفریحی و مشارکت گسترده در همه انواع تفریحی بدنی باعث افزایش سرمایه اجتماعی و افزایش کیفیت زندگی برای افراد مشغول به فعالیت می‌شود. علاوه بر این، کوالتر^۳ (۲۰۰۷) نتیجه گرفت که مفهوم پراکنده و بحث برانگیز سرمایه اجتماعی برای برنامه‌های بازسازی اجتماعی / شمول اجتماعی مهم است. امروزه در حوزه تخصصی و آکادمیک ورزش شاهد این هستیم که گرایش‌هایی مثل مدیریت و برنامه‌ریزی ورزش، جامعه‌شناسی ورزش، روان‌شناسی ورزش و بهداشت ورزش و مواردی از این دست، به صورت گرایش تخصصی در دانشگاه‌ها تدریس می‌شود. ورزش با کارکردهای مثبتی مانند کاهش آسیب‌ها و

و همکاران (24) در مقاله ای با عنوان تبیین نقش سرمایه اجتماعی در توسعه مشارکت ورزشی جوانان شهر یزد نشان می‌دهد که میانگین سرمایه اجتماعی و مشارکت ورزشی مردان نسبت به زنان بیشتر است و بین سرمایه اجتماعی و مؤلفه های عمده آن (اعتماد اجتماعی، هنجار اجتماعی، شبکه اجتماعی و مشارکت اجتماعی) با مشارکت ورزشی جوانان رابطه معناداری وجود دارد. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل چند متغیره نیز حاکی از آن است که سرمایه اجتماعی و مؤلفه های عمده آن توانسته اند بیش از ۱۵ درصد از تغییرات متغیر وابسته، یعنی مشارکت ورزشی را تبیین نمایند. به این اساس و به عنوان نتیجه گیری نهایی می‌توان گفت که تلاش برای تقویت سرمایه اجتماعی جوانان می‌تواند استراتژی ارزشمندی برای گسترش مشارکت ورزشی آن‌ها باشد. لواندوسکی (۱۶) تحقیقی با عنوان ورزش، اعتماد و سرمایه اجتماعی در کلوب های بولینگ در ایالات متحده بیان کردند، در زمینه ورزش، اعتماد عمومی و سرمایه اجتماعی، از نظر تئوری و تجربی به بهترین وجه به عنوان ویژگی طبقه بندی شده و طبقه بندی کننده تعامل انسان شناخته می‌شوند. ورزش اعتماد عمومی و سرمایه اجتماعی ایجاد نمی‌کند، بلکه باعث باز تولید و تقویت حضور این گونه منابع در امتداد خطوط اقتصادی و قومی می‌شود. استچوتف آ و همکاران (۲۰۱۸) در تحقیقی با عنوان مشارکت ورزشی و تشکیل سرمایه اجتماعی در بزرگسالی عنوان کردند که مشارکت منظم ورزش از طریق فعالیت های داوطلبانه، کمک به دوستان و مشارکت مدنی تأثیر مثبت بر سرمایه اجتماعی نوجوانان می‌گذارد. علاوه بر این، به نظر می‌رسد که این تأثیرات به طور عمده در کلوب های ورزشی (بر خلاف سایر قالب های سازمانی) گسترش می‌یابد. کرسین الموس و وان در راست^(۱۳) تحقیقی با عنوان درک سرمایه اجتماعی در کلوب های ورزشی: مشارکت، مدت زمان و اعتماد اجتماعی بیان کردند که مشارکت و مدت زمان بر سطح اعتماد اجتماعی تأثیر نمی‌گذارد - نتیجه ای که در مطالعات پیمایشی در دانمارک و هلند انجام شده است. این واقعیت که هیچ ارتباطی بین مشارکت و مدت زمان از یک طرف و اعتماد اجتماعی از طرف دیگر مشخص نمی‌شود، این ادعا را افزایش می‌دهد که حتی اگر مطالعات متعدد اعتماد بالاتری را در بین اعضای سازمانهای داوطلبانه

ورزش دارد. با توجه به اینکه جوانان و قهرمانان ملی مهمترین سرمایه های انسانی و آینده سازان کشور هستند، هنگامی که سرمایه اجتماعی و ابعاد آن در بین قهرمانان تشکیل شده و گسترش یابد، سبب مشارکت ورزشی، توسعه مدال اوری ورزشی بیشتر آنها و سلامت جامعه خواهد شد؛ ازاینرو، نیاز است مطالعاتی در این زمینه صورت گیرد تا وضعیت سرمایه اجتماعی در بین این گروه مشخص گردد و از سوی دیگر وضعیت و ظرفیت سرمایه اجتماعی در ورزش کشور ناشناخته است که این باعث به هدر رفتن بیشتر سرمایه و به بی توجهی به پتانسیل نخبگان ورزشی در توسعه اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و ورزشی می‌شود. در قرن ۲۱، سرمایه انسانی را به عنوان سرمایه اصلی کشورها می‌دانند. سرمایه اجتماعی بخشی از سرمایه انسانی است که در عرصه های مختلف و از جنبه ورزشی بروز و ظهور می‌نماید، شناخت و تحلیل وضعیت بهره مندی از نخبگان و چهره های شاخص و ستارگان در سایر عرصه های اجتماعی فرهنگی و اقتصادی ناشناخته است اگرچه برخی مؤسسات تجاری کم و بیش از نام و تصویر اینگونه چهره ها در جهت بازاریابی و درآمدزایی بهره مند می‌باشند اما به نظر می‌رسد وضعیت نامشخص و بهره برداری پراکنده و جزیره گونه کمتر به منابع ملی توجه می‌شود. نتایج این پژوهش می‌تواند زمینه های روشن تری برای بهره مندی از چهره های شاخص و نخبگان در توسعه ورزشی، فرهنگی و اجتماعی و در جهت منابع علی گام بردارد. لذا هدف این تحقیق تحلیل وضعیت سرمایه اجتماعی در ورزش کشوری باشد.

سرمایه اجتماعی نقش مهمی در تجدید حیات اجتماعی دارد و خصوصاً اینکه این توانایی را دارد اغلب یک فعالیت اجتماعی و عضویت در باشگاه های ورزشی و گروه ها یکی از شکل های کلیدی معاشرت در زندگی اجتماعی است که پوتنام آن را عنصری مهم در سرمایه اجتماعی شخص می‌داند؛ گروه های ورزشی شبکه هایی ایجاد می‌کنند که باعث گسترش مشارکت اجتماعی افراد می‌شود (دلانی و کینی، ۲۰۰۵). اکبریان و همکاران (۲)، بیان کردند که سرمایه اجتماعی اثرهای مثبتی بر ابعاد حکمرانی خوب شامل شفافیت، بازرسی و توازن، دموکراسی و همبستگی در ورزش داشت. به علاوه، سرمایه اجتماعی حدود نیمی از واریانس حکمرانی خوب در ورزش را تبیین کرد. پارسا مهر

صورت میدانی انجام شد. جامعه آماری پژوهش شامل مدیران و مسئولین باشگاه‌های ورزشی و ورزشکاران و دانشجویان رشته تربیت بدنی بودند. برای تعیین حجم نمونه در مرحله کمی از نرم‌افزار SPSS Sample Power استفاده شد. با استفاده از این روش حجم نمونه برابر با ۳۷۰ نفر برآورد گردید، که ۳۷۰ پرسشنامه در بین جامعه آماری پخش و جمع‌آوری گردید برای گردآوری داده‌ها از پرسشنامه محقق ساخته استفاده شد. سوالات این بخش براساس الگوی برآمده از مرحله کیفی پژوهش بدست آمد. نوع امتیازدهی به این پرسشنامه براساس طیف ۵ ارزشی لیکرت بود. روایی پرسشنامه طراحی شده مورد تایید ۱۰ نفر از اساتید حوزه مدیریت ورزشی قرار گرفت. همچنین پرسشنامه از ۵ مولفه اصلی عوامل علی، عوامل زمینه‌ای، عوامل مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها تشکیل شده بود. همچنین جهت اعتباریابی الگوی مطلوب مدل مورد نظر از مدل‌سازی معادلات ساختاری رویکرد تحلیل عاملی تأییدی استفاده می‌شود. به این منظور از نرم‌افزار AMOS بهره گرفته شد.

یافته‌های تحقیق

اطلاعات توصیفی متغیرهای جمعیت شناختی نشان داد ۵۲/۲٪ از نمونه آماری متاهل و ۴۷/۸٪ از نمونه آماری مجرد بوده‌اند. همچنین ۹/۸٪ از نمونه آماری دارای سن کمتر از ۳۰ سال، ۴۲/۷٪ از نمونه آماری دارای سن بین ۳۰ تا ۴۰ سال، ۴۲/۳٪ از نمونه آماری دارای سن ۴۱ تا ۵۰ سال و ۵/۲٪ از نمونه آماری دارای سن بالاتر از ۵۰ سال بودند. میزان تحصیلات ۶/۴٪ از نمونه آماری فوق دیپلم، ۴۲/۷٪ کارشناسی، ۴۲/۹٪ کارشناسی ارشد و ۸/۴٪ دکتری بود.

نسبت به افراد غیر عضو پیدا کند، این را نشان می‌دهد نمی‌توان به جامعه پذیری اعضا نسبت داد. می‌توان گفت که سرمایه اجتماعی در روابط میان افراد تجسم می‌یابد و موقعی به وجود می‌آید که روابط میان افراد به شیوه‌های دگرگون شود که کنش اجتماعی را تسهیل کند. یکی از مشکلات ورزش کشور استفاده نکردن از قابلیت‌ها و ظرفیت‌های موجود است. در اقتصاد باید هزینه کرد تا به سود رسید، در بسیاری از موضوعات فرهنگی از جمله ورزش هر هزینه‌ای شود نوعی سرمایه‌گذاری است چرا که بسیاری از هزینه‌ها را در آینده کاهش خواهد داد و موجب ایجاد جامعه‌ای سالم و با نشاط می‌شود. هر سال در بودجه سالانه بخشی از هزینه‌های برای مبارزه با آسیب‌های اجتماعی مثل اعتیاد است افزود: در صورتی که اگر در گذشته در زمینه‌های فرهنگی و به خصوص ورزش سرمایه‌گذاری خوبی می‌شد، امروز علاوه بر شادابی بیشتر جامعه، اساساً بسیاری از این آسیب‌های اجتماعی کمتر بروز پیدا می‌کرد. با توجه به انقلاب صنعتی چهارم و نقش تکنولوژی در زندگی امروز ورزش در جبران آسیب‌های اجتماعی تأثیر مهمی دارد. به نظر می‌رسد سایر کشورهای توسعه یافته به شکل اثربخش تری از چهره‌های شاخص ورزشی در توسعه سرمایه اجتماعی بهره می‌جویند در حالی که سهم وضعیت سرمایه اجتماعی ورزش ایران به نظر محقق مبهم و ناشناخته است. از این رو پژوهش حاضر با بررسی روایی عامل‌های شناسایی شده می‌خواهد به این سوال پاسخ دهد که آیا عوامل وضعیت سرمایه اجتماعی در ورزش کشور از روایی سازه مناسبی برخوردار هستند؟

روش تحقیق

پژوهش حاضر توصیفی-همبستگی، از نوع تحقیقات پیمایشی و از جمله پژوهش‌های کاربردی می‌باشد که به

جدول ۱. معادلات اندازه‌گیری بارهای عاملی سوالات

عوامل	سوالات	بار عاملی	واریانس تبیین شده	سطح معناداری
وجود ظرفیت رفتاری	شایسته‌گزینی وجود نگرش مثبت جامعه نسبت به جامعه	۰/۶۲	۰/۳۹	۰/۰۰۱
افزایش آگاهی و شناخت نقش ورزشکار	افزایش آگاهی و شناخت نقش وجود کانال‌های ارتباطی بین جامعه ورزشکار	۰/۷۵	۰/۵۶	۰/۰۰۱
هم‌افزایی هنجاری	اعتماد سازی	۰/۵۴	۰/۴۳	۰/۰۰۱

۰/۰۰۱	۰/۳۹	۰/۶۲	تعاملات دوسویه موثر	
۰/۰۰۱	۰/۳۹	۰/۶۳	توسعه اخلاق حرفه‌ای	
۰/۰۰۱	۰/۴۰	۰/۶۳	فرهنگ احترام متقابل	
۰/۰۰۱	۰/۴۸	۰/۷۰	مشارکت در اجتماع	
۰/۰۰۱	۰/۳۸	۰/۶۲	شرایط فیزیکی	عوامل فردی
۰/۰۰۱	۰/۴۴	۰/۶۶	شرایط روحی روانی	
۰/۰۰۱	۰/۴۴	۰/۶۶	استعداد فردی	
۰/۰۰۱	۰/۴۴	۰/۶۶	وجود انگیزه های درونی و بیرونی	
۰/۰۰۱	۰/۳۵	۰/۵۹	قوانین مقررات حاکم در جامعه	عوامل جامعه پذیری
۰/۰۰۱	۰/۴۲	۰/۶۵	جامعه پذیری	
۰/۰۰۱	۰/۲۳	۰/۴۸	دیگاه جامعه	
۰/۰۰۱	۰/۲۴	۰/۴۹	میزان علاقه پذیرش	
۰/۰۰۱	۰/۱۹	۰/۴۳	حمایت اجتماعی	سازگاری محیطی
۰/۰۰۱	۰/۳۵	۰/۶۰	هنجارهای اجتماعی	
۰/۰۰۱	۰/۳۹	۰/۶۲	تعارضات بیرونی	
۰/۰۰۱	۰/۳۵	۰/۵۹	ارزیابی استانداردهای امکانات و فضاها	
۰/۰۰۱	۰/۲۸	۰/۵۳	کیفیت مهندسی و ایمنی زیرساخت فضاهای ورزشی	
۰/۰۰۱	۰/۴۵	۰/۶۷	فناوری های کمک آموزشی در بهبود ورزش	زیرساخت و بستری مناسب
۰/۰۰۱	۰/۲۸	۰/۵۳	وجود کیمیت و کیفیت های ناهماهنگ به لحاظ فضا و امکانات ورزشی	
۰/۰۰۱	۰/۳۵	۰/۵۹	ارزیابی تناسب توزیع امکانات و فضاهای ورزشی	
۰/۰۰۱	۰/۳۳	۰/۵۷	ارزیابی معماری و زیبایی شناختی امکانات و تجهیزات ورزشی	
۰/۰۰۱	۰/۳۷	۰/۶۱	استفاده از فضاهای مرده و بلا استفاده بعنوان یکی سرمایه ورزشی	
۰/۰۰۱	۰/۴۳	۰/۶۶	استخراج هنجارها از فرهنگ ملی	ارزشها و هنجارها
۰/۰۰۱	۰/۴۹	۰/۷۰	توجه به ارزشهای فرهنگ بومی مناطق مختلف	
۰/۰۰۱	۰/۳۷	۰/۶۱	حفظ و مراقبت از ارزشها و هنجارهای مناسب	
۰/۰۰۱	۰/۳۳	۰/۵۷	بازتولید ارزشهای متناسب با شرایط روز	
۰/۰۰۱	۰/۳۷	۰/۶۰	احساس تعلق به دیگران	پیوندها و

۰/۰۰۱	۰/۴۱	۰/۶۴	اعتماد متقابل بین ورزشکار و دیگر افراد جامعه	اعتماد بین فردی
۰/۰۰۱	۰/۳۰	۰/۵۵	همکاری و مشارکت داوطلبانه برای رفع مشکلات دیگران	
۰/۰۰۱	۰/۳۵	۰/۵۹	مشارکت در فعالیت های جمعی جامعه	
۰/۰۰۱	۰/۳۰	۰/۵۴	رفت و آمد با دیگران	
۰/۰۰۱	۰/۲۷	۰/۵۲	تغییر پایگاه اقتصادی - اجتماعی	
۰/۰۰۱	۰/۳۵	۰/۵۹	زندگی فردی و دور بودن از خانواده	
۰/۰۰۱	۰/۳۶	۰/۶۰	مدیریت ارتباط با دوستان و اقوام	
۰/۰۰۱	۰/۳۷	۰/۶۱	تغییر سبک زندگی سنتی به سبک زندگی مدرن	
۰/۰۰۱	۰/۴۲	۰/۶۵	تغییر پوشش ظاهری	سبک زندگی
۰/۰۰۱	۰/۴۳	۰/۶۵	مدیریت تماشای رسانه ها و فضای مجازی	
۰/۰۰۱	۰/۴۹	۰/۷۰	نوع رفتار خانواده	
۰/۰۰۱	۰/۳۷	۰/۶۱	نوع رفتار محیط های آموزشی نسبت به ورود فرد به ورزش	
۰/۰۰۱	۰/۱۹	۰/۴۳	حمایت اجتماعی	
۰/۰۰۱	۰/۳۵	۰/۶۰	هنجارهای اجتماعی	سازگاری محیطی
۰/۰۰۱	۰/۳۹	۰/۶۲	تعارضات بیرونی	
۰/۰۰۱	۰/۴۰	۰/۶۳	سازگاری فرهنگی	
۰/۰۰۱	۰/۳۵	۰/۵۹	ارزیابی استانداردهای امکانات و فضاها	
۰/۰۰۱	۰/۲۸	۰/۵۳	کیفیت مهندسی و ایمنی زیرساخت فضاها ورزشی	زیرساخت و
۰/۰۰۱	۰/۴۵	۰/۶۷	فناوری های کمک آموزشی در بهبود ورزش	بسترهای مناسب
۰/۰۰۱	۰/۲۸	۰/۵۳	وجود کیفیت و کیفیت های ناهمگون به لحاظ فضا و امکانات ورزشی	
۰/۰۰۱	۰/۳۵	۰/۵۹	ارزیابی تناسب توزیع امکانات و فضاها ورزشی	
۰/۰۰۱	۰/۳۳	۰/۵۷	ارزیابی معماری و زیبایی شناختی امکانات و تجهیزات ورزشی	
۰/۰۰۱	۰/۳۷	۰/۶۱	استفاده از فضاها مرده و بلا استفاده بعنوان یکی سرمایه ورزشی	ارزشها و هنجارها
۰/۰۰۱	۰/۴۳	۰/۶۶	استخراج هنجارها از فرهنگ ملی	
۰/۰۰۱	۰/۴۹	۰/۷۰	توجه به ارزشهای فرهنگ بومی مناطق مختلف	
۰/۰۰۱	۰/۳۷	۰/۶۱	حفظ و مراقبت از ارزشها و هنجارهای مناسب	

۰/۰۰۱	۰/۳۳	۰/۵۷	بازتولید ارزشهای متناسب با شرایط روز	
۰/۰۰۱	۰/۳۷	۰/۶۰	احساس تعلق به دیگران	
۰/۰۰۱	۰/۴۱	۰/۶۴	اعتماد متقابل بین ورزشکار و دیگر افراد جامعه	
۰/۰۰۱	۰/۳۰	۰/۵۵	همکاری و مشارکت داوطلبانه برای رفع مشکلات دیگران	پیوندها و اعتماد بین فردی
۰/۰۰۱	۰/۳۵	۰/۵۹	مشارکت در فعالیت های جمعی جامعه	
۰/۰۰۱	۰/۳۰	۰/۵۴	رفت و آمد با دیگران	
۰/۰۰۱	۰/۲۷	۰/۵۲	تغییر پایگاه اقتصادی - اجتماعی	
۰/۰۰۱	۰/۳۵	۰/۵۹	زندگی فردی و دور بودن از خانواده	
۰/۰۰۱	۰/۳۶	۰/۶۰	مدیریت ارتباط با دوستان و اقوام	
۰/۰۰۱	۰/۳۷	۰/۶۱	تغییر سبک زندگی سنتی به سبک زندگی مدرن	
۰/۰۰۱	۰/۴۲	۰/۶۵	تغییر پوشش ظاهری	سبک زندگی
۰/۰۰۱	۰/۴۳	۰/۶۵	مدیریت تماشای رسانه ها و فضای مجازی	
۰/۰۰۱	۰/۴۹	۰/۷۰	نوع رفتار خانواده	
۰/۰۰۱	۰/۳۷	۰/۶۱	نوع رفتار محیط های آموزشی نسبت به ورود فرد به ورزش	
۰/۰۰۱	۰/۱۹	۰/۴۳	تحرك بعد مالی و اقتصادی	
۰/۰۰۱	۰/۳۷	۰/۶۱	الگو پذیری در دیگر کشورها و نشر آن در بین جوانان کشور	
۰/۰۰۱	۰/۴۲	۰/۶۵	تاکید بر هویت ملی و اجتماعی خود در دیگر کشورها	تحرك اجتماعی
۰/۰۰۱	۰/۳۶	۰/۶۱	بدست آوردن مقبولیت اجتماعی به واسطه اجتماعی شدن	
۰/۰۰۱	۰/۲۵	۰/۵۰	مقابله با ناهنجاری ها و فساد	
۰/۰۰۱	۰/۲۸	۰/۵۳	توجه به مسئولیت های اجتماعی	
۰/۰۰۱	۰/۲۴	۰/۴۹	احترام گذاشتن و رعایت مفاد قرارداد بین بازیکن و باشگاه	حرفه ای شدن ورزشکاران
۰/۰۰۱	۰/۲۸	۰/۵۳	بالارفتن انتظارات جامعه و ورزشکاران از همدیگر	
۰/۰۰۱	۰/۵۲	۰/۶۸	افزایش کیفیت زندگی	
۰/۰۰۱	۰/۵۴	۰/۷۳	تنوع دادن به زندگی	
۰/۰۰۱	۰/۲۶	۰/۵۱	امکان برقراری روابط دوستانه	
۰/۰۰۱	۰/۳۳	۰/۵۸	داشتن اندام متناسب	انگیزه
۰/۰۰۱	۰/۱۶	۰/۴۰	اغنای حس جلوه گری	
۰/۰۰۱	۰/۲۸	۰/۵۳	مدیریت بهتر امورات خانواده	

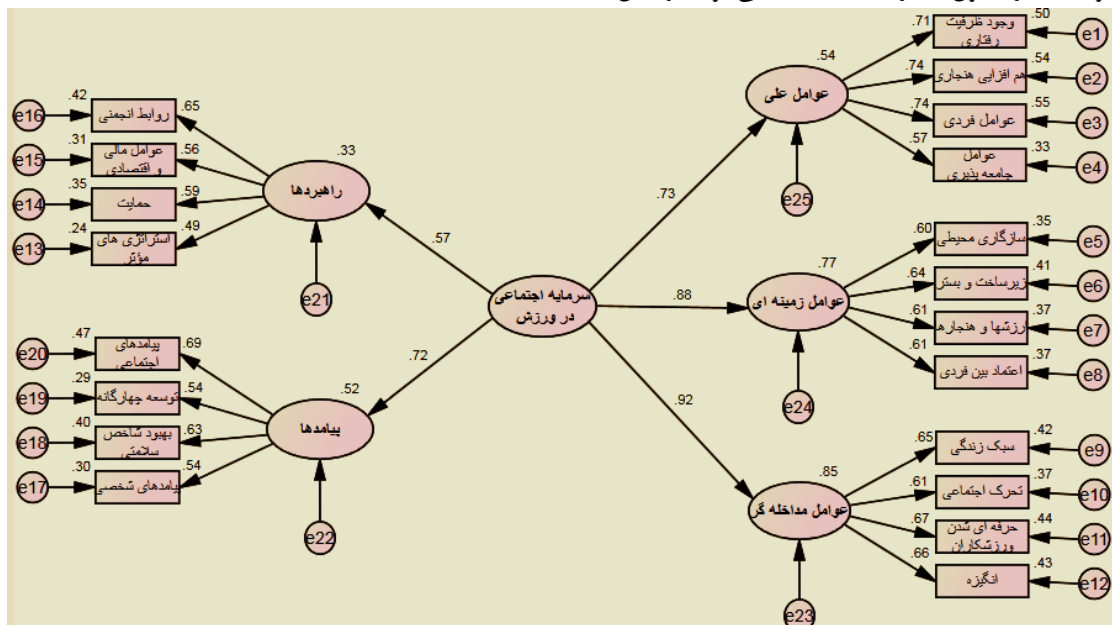
۰/۰۰۱	۰/۲۹	۰/۵۴	بهبود سلامت جسمانی	
۰/۰۰۱	۰/۴۱	۰/۶۴	همکاری با نهادهای اجتماعی و مدنی	
۰/۰۰۱	۰/۵۱	۰/۷۲	عضویت در نهادهای اجتماعی و مدنی	
۰/۰۰۱	۰/۳۵	۰/۵۹	حضور در برنامه های اجتماعی و مدنی	
۰/۰۰۱	۰/۴۵	۰/۶۷	کمک مالی و فکری به نهادهای اجتماعی و مدنی	روابط انجمنی
۰/۰۰۱	۰/۳۹	۰/۶۳	قبول مسئولیت اجرایی در نهادهای اجتماعی و مدنی	
۰/۰۰۱	۰/۵۲	۰/۷۲	تخصیص بودجه کافی برای حمایت از ورزشکاران	
۰/۰۰۱	۰/۴۷	۰/۶۸	بالا بردن بودجه ورزش	
۰/۰۰۱	۰/۴۰	۰/۶۳	فراهم کردن بسترهای حمایت مالی بخش خصوصی	عوامل مالی و اقتصادی
۰/۰۰۱	۰/۵۲	۰/۷۲	هزینه کردن خانواده ها	
۰/۰۰۱	۰/۵۲	۰/۷۲	رفع موانع مالی و اقتصادی	
۰/۰۰۱	۰/۳۶	۰/۶۰	فراهم کردن بستر درآمدزایی	
۰/۰۰۱	۰/۴۳	۰/۶۶	حمایت رسانه های گروهی از ورزشکاران	
۰/۰۰۱	۰/۴۰	۰/۶۳	حمایت مسئولین از ورزشکاران	
۰/۰۰۱	۰/۳۸	۰/۶۲	حمایت نهادهای آموزشی مانند دانشگاه ها	
۰/۰۰۱	۰/۴۳	۰/۶۶	تشویق و حمایت توسط اعضای خانواده	حمایت
۰/۰۰۱	۰/۳۰	۰/۵۵	حمایت سازمان های غیرانتفاعی مردم نهاد (سمن ها).	
۰/۰۰۱	۰/۳۲	۰/۵۷	انتخاب مدیران با توجه به شایستگی های مدیریتی	
۰/۰۰۱	۰/۳۴	۰/۵۸	الگو سازی ورزشکار	
۰/۰۰۱	۰/۴۶	۰/۶۶	برگزاری جشنواره های ورزشی	استراتژی های مؤثر
۰/۰۰۱	۰/۳۳	۰/۵۸	سناریو نویسی برای سرمایه های ورزشی	
۰/۰۰۱	۰/۳۴	۰/۵۹	شناسایی نقاط قوت و ضعف	
۰/۰۰۱	۰/۲۶	۰/۵۱	همگانی کردن ورزش	
۰/۰۰۱	۰/۲۸	۰/۵۳	تشکیل و حمایت از سازمانهای مردم نهاد	
۰/۰۰۱	۰/۴۱	۰/۶۴	افزایش نشاط اجتماعی جامعه	
۰/۰۰۱	۰/۴۶	۰/۶۸	کاهش نگاه تبعیض جنسیتی در جامعه	پیامدهای اجتماعی
۰/۰۰۱	۰/۵۵	۰/۷۴	افزایش سلامت جامعه	
۰/۰۰۱	۰/۴۰	۰/۶۴	کم شدن بزهکاری در جامعه	

۰/۰۰۱	۰/۳۶	۰/۶۰	ارتقای سلامت روانی جامعه	
۰/۰۰۱	۰/۳۵	۰/۵۹	بهره‌مندی همه جامعه از ورزش	
۰/۰۰۱	۰/۳۷	۰/۶۱	دسترسی آسان به فضاهای ورزشی	
۰/۰۰۱	۰/۴۱	۰/۶۴	توسعه فردی و اجتماعی ورزشی	توسعه
۰/۰۰۱	۰/۴۸	۰/۶۹	رشد و توسعه ورزش در همه ابعاد و حوزه‌های ورزش	چهارگانه سطوح ورزش تربیتی
۰/۰۰۱	۰/۲۷	۰/۵۲	موفقیت بیشتر ورزشکاران در میادین بین‌المللی و خشنودی جامعه	
۰/۰۰۱	۰/۳۸	۰/۶۱	سالم بودن جامعه	
۰/۰۰۱	۰/۳۶	۰/۶۰	جامعه شادابتر	
۰/۰۰۱	۰/۴۲	۰/۶۵	داشتن نسل سالم در آینده	
۰/۰۰۱	۰/۳۰	۰/۵۴	بالا رفتن میزان شاخص سلامتی در جامعه بخصوص در بین نوجوانان و جوانان	بهبود
۰/۰۰۱	۰/۳۶	۰/۶۰	پایین آمدن کم تحرکی و بالا رفتن میزان تحرک بدنی در بین جامعه	شاخص سلامتی در جامعه
۰/۰۰۱	۰/۲۹	۰/۵۴	مبارزه با پدیده چاقی و افزایش وزن بخصوص در جامعه	
۰/۰۰۱	۰/۳۲	۰/۵۷	کاهش بزهکاری و افزایش سلامت روان و جسم جامعه	
۰/۰۰۱	۰/۱۷	۰/۴۱	کاهش بودجه درمان و کاهش مرگ و میر	
۰/۰۰۱	۰/۲۴	۰/۴۹	افزایش هزینه در ورزش و ارتقا سلامت جامعه	
۰/۰۰۱	۰/۲۵	۰/۵۰	بهبود عملکرد حرکتی ورزشکاران	پیامدهای شخصی
۰/۰۰۱	۰/۳۹	۰/۶۲	ارتقاء روحیه مبارزه طلبی ورزشکاران	
۰/۰۰۱	۰/۳۹	۰/۶۲	پرورش انگیزه مثبت در ورزشکاران	
۰/۰۰۱	۰/۲۸	۰/۵۳	تلاش بیشتر در راه رسیدن به اهداف	
۰/۰۰۱	۰/۴۱	۰/۶۴	ارتقای سلامت جسمانی ورزشکاران	
۰/۰۰۱	۰/۲۶	۰/۵۱	کمر شدن لغزش‌های احتمالی	
۰/۰۰۱	۰/۲۹	۰/۵۴	بالا رفتن مقبولیت این افراد در جامعه	

پژوهش، تمامی اعداد ضرایب بارهای عاملی پرسش‌ها بیشتر از (۰/۵) می‌باشد.

جدول ۳ بارهای عاملی (λ) را برای هریک از معرف‌ها (متغیرهای آشکار) نشان می‌دهد. مقادیر بارهای عاملی گویه‌های تحقیق بالاتر از آستانه (مقدار قابل انتظار) ۰/۳ قرار دارند. براین اساس، اعتبار همگرایی در متغیرهای مذکور برقرار است. به این معنی سوالات مرتبط با پرسشنامه وضعیت سرمایه اجتماعی در ورزش کشور از برازش مناسبی برخوردار است.

بار عاملی مقدار عددی است که میزان شدت رابطه میان یک متغیر پنهان (سازه) و متغیر آشکار (شاخص) مربوطه را طی فرآیند تحلیل مسیر مشخص می‌کند. هرچه مقدار بار عاملی یک شاخص در رابطه با یک سازه مشخص بیشتر باشد، آن شاخص سهم بیشتری در تبیین آن سازه ایفا می‌کند (داوری و همکاران، ۱۳۹۷). اگر بار عاملی کمتر ۰/۳ باشد ضعیف است و از آن صرف نظر می‌شود. بار عاملی بین ۰/۳ تا ۰/۶ قابل قبول است و اگر بزرگ‌تر از ۰/۶ باشد بسیار مطلوب است (کلینی و همکاران، ۱، ۲۰۱۴: ۵۲). همان گونه که در جدول شماره سه مشاهده می‌شود، در مدل

شکل ۱. مدل تحلیل عاملی تاییدی وضعیت سرمایه اجتماعی در ورزش کشور

نیز از نقطه برش ۲/۵۶۷ بزرگتر بود ($P < 0.01$) که نشان از اطمینان به سازه مورد نظر دارد.

شکل ۱- بارهای عاملی (λ) را برای تحلیل عاملی مرتبه دوم مدل وضعیت سرمایه اجتماعی در ورزش کشور نشان می‌دهد. بنابر نتایج بدست آمده مقدار بارهای عاملی متغیرهای آشکار از نقطه برش ۰/۴ و مقدار آماره تی آنها

جدول ۲. شاخص‌های ارزیابی کلیت وضعیت سرمایه اجتماعی در ورزش کشور

شاخص‌ها	نام شاخص	اختصار	مدل نهایی	برازش قابل قبول
شاخص‌های	نیکویی برازش	GFI	۰/۹۴۹	بزرگتر از ۰/۹۰
برازش	نیکویی برازش اصلاح شده	AGFI	۰/۹۱۷	بزرگتر از ۰/۹۰
	برازش هنجار شده	NFI	۰/۹۲۰	بزرگتر از ۰/۹۰
شاخص‌هاتی	برازش تطبیقی	CFI	۰/۹۶۴	بزرگتر از ۰/۹۰
برازش مطلق	برازش نسبی	RFI	۰/۹۰۴	بزرگتر از ۰/۹۰
	برازش افزایشی	IFI	۰/۹۶۵	بزرگتر از ۰/۹۰

بزرگتر از ۰/۵۰	۰/۶۳۷	PNFI	برازش مقتصد هنجار شده
کمتر از ۰/۱۰	۰/۰۴۵	RMSEA	ریشه میانگین مربعات خطای برآورد
مقدار بین ۱ تا ۳	۱/۷۱۴	CMIN/df	نسبت کای اسکوئر به درجه آزادی

الی ۱/۹۶- است به احتمال ۹۹ درصد می‌توان گفت که بارهای عاملی مربوط به همه مولفه "عوامل علی، عوامل زمینه‌ای، عوامل مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها" در وضعیت مطلوبی قرار دارند.

به دلیل اینکه مقادیر t .value ها خارج از بازه ۱/۹۶ الی ۱/۹۶- است به احتمال ۹۹ درصد می‌توان گفت که بارهای عاملی مربوط به همه مولفه "عوامل علی، عوامل زمینه‌ای، عوامل مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها" در وضعیت مطلوبی قرار دارند.

شاخص‌های ارزیابی کلیت مدل معادله ساختاری با توجه به دامنه مطلوب این شاخص‌ها در مجموع بیانگر این است که مدل مفروض تدوین شده توسط داده‌های پژوهش حمایت می‌شوند، به عبارت دیگر برازش داده‌ها به مدل برقرار است و همگی شاخص‌ها جزء شاخص نسبت کای اسکوئر به درجه آزادی دلالت بر مطلوبیت مدل وضعیت سرمایه اجتماعی در ورزش کشور دارند.

به دلیل اینکه مقادیر t .value ها خارج از بازه ۱/۹۶

جدول ۳- مقادیر بارهای عاملی مولفه‌های وضعیت سرمایه اجتماعی در ورزش کشور

متغیر	مولفه‌ها	ضریب مسبر	واریانس تبیین شده	سطح معناداری
وضعیت سرمایه	عوامل علی	۰/۷۳	۰/۵۴	۰/۰۰۱
اجتماعی در ورزش	عوامل زمینه‌ای	۰/۸۸	۰/۷۷	۰/۰۰۱
کشور	عوامل مداخله‌ای	۰/۹۲	۰/۸۵	۰/۰۰۱
	راهبرها	۰/۷۵	۰/۳۳	۰/۰۰۱
	پیامدها	۰/۷۲	۰/۵۲	۰/۰۰۱

را به صورت رفتار سازگاران و عمل مثبت و مؤثر متبلور سازد. یکی از راه‌های پیشگیری از بروز مشکلات روانی و رفتاری ارتقاء ظرفیت رفتاری افراد می‌باشد که از طریق آموزش مهارت‌های زندگی جامعه عمل می‌پوشد. مهارت‌های زندگی عبارت است از مجموعه‌ای از توانایی‌ها که زمینه سازگاری و رفتار مثبت و مفید را فراهم می‌آورند. نیازهای زندگی امروز، تغییرات سریع اجتماعی فرهنگی، تغییر ساختار خانواده، شبکه گسترده و پیچیده ارتباطات انسانی و تنوع، گستردگی و هجوم منابع اطلاعاتی انسان‌ها را با چالش‌ها، استرس‌ها و فشارهای متعددی روبرو نموده است که مقابله مؤثر با آنها نیازمند توانمندی‌های روانی- اجتماعی است. فقدان مهارت‌ها و توانایی‌های عاطفی، روانی و اجتماعی افراد ورزشکار را در مواجهه با مسائل و مشکلات آسیب پذیر نموده و آنها را در معرض انواع اختلالات روانی، اجتماعی و

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از انجام پژوهش حاضر اعتبار یابی عوامل موثر بر وضعیت سرمایه اجتماعی ورزش ایران (مطالعه موردی نخبگان ورزشی) بود. عوامل علی مؤثر ایجاد سرمایه اجتماعی در ورزش کشور از ۴ مولفه و ۱۷ کد مستخرج شده تشکیل شده است.

نتایج بدست آمده از تحلیل عاملی تایید برای عوامل علی نشان داد که بارهای عاملی بدست آمده برای گویه‌های تشکیل دهنده بزرگتر از ۰/۴ بود بدین معنی که این عامل‌ها مورد تایید است و همچنین میزان بار عاملی عوامل علی نیز برابر با ۰/۷۳ بود. وجود ظرفیت‌های رفتاری یکی از موارد شناسایی شده بود.

ظرفیت‌های رفتاری این امکان را به شخص می‌دهد که زندگی خود را در سطح مطلوب روانی نگه دارد و این توانایی

اجتماعی، هنجارهای اجتماعی و غیر می باشد. حمایت اجتماعی مفهومی چند بعدی است که به اشکال و طرق مختلفی تعریف شده است. سارافینو (۱۹۹۸) حمایت اجتماعی را میزان برخورداری از محبت، همراهی، مراقبت، احترام، توجه و کمک دریافت شده توسط فرد از سوی افراد یا گروه های دیگر نظیر اعضای خانواده، دوستان و دیگران مهم تعریف کرده اند. حمایت اجتماعی دارای سه مقوله عاطفی، ابزاری و اطلاعاتی است. حمایت اجتماعی عاطفی به معنی در دسترس داشتن فردی برای تکیه کردن و اعتماد داشتن به وی، به هنگام نیاز است. این نوع از حمایت می تواند شخص را به داشتن احساس راحتی و آسایش، اطمینان، تعلق داشتن و مورد محبت قرار داشتن به هنگام فشار و تنش مجهز نمایند. (ریاحی و همکاران، ۱۳۸۹). حمایت اجتماعی ابزاری به کمک های مادی، عینی و واقعی دریافت شده توسط یک فرد از سوی دیگران اطلاق می گردد و حمایت اجتماعی اطلاعاتی شامل دادن توصیه ها، جهت گیری ها، پیشنهادات، یا بازخوردها به یک فرد راجع به چگونگی عملکردش می باشد که در نهایت این موارد به ارزشها و هنجارهای جامعه مبدل می گردد که لازمی سرمایه اجتماعی می باشد. (مازیاری، ۱۳۹۱). در رابطه به ارزشها و هنجارها می توان به مباحثی مانند توجه به ارزشهای فرهنگ بومی مناطق مختلف اشاره کرد، که ورزشکاران تاجای که امکان دارد به فرهنگ های مختلف در کشور آشنایی داشته باشند و در تضاد با این فرهنگها گام برندارند و با احترام گذاشتن به آنها می توانند دیدگاه افراد آن جامعه به خود جاب نمایند. همچنین تاکید بر فرهنگ ملی داشته و در حفظ میادین ملی و بین المللی کوشا باشند. پیوند و اعتماد بین فردی یکی دیگر از مواردی بود که شناسایی شد. برای ایجاد اعتماد باید ورزشکار اجتماعی باشد و ارتباط موثر و قوی در جامعه داشته باشد و بتواند یک رفت و آمد درست و سالم و به دور از حواشی منفی داشته باشد و همچنین باید پافرا تر نهاد و در فعالیتهای جمعی مشارکت نماید. از این رو است که یک ورزشکار می تواند به درستی اعتماد مناسبی با دیگران داشته باشد. برای انجام مواردی که بیان شد وجود زیر ساختها و بسترهای مناسب عامل الزامی است چرا که اگر این بسترها نباشد نمی توان اقدام مناسبی انجام داد. فناوری های آموزشی مناسب در بهبود ورزش یکی از این زیرساختها است که باید مورد توجه قرار گیرد. تناسب توزیع امکانات و فضاهای

رفتاری قرار می دهد پژوهش های بی شمار نشان داده اند که بسیاری از مشکلات بهداشتی و اختلالات روانی عاطفی ریشه های روانی اجتماعی دارند، از جمله پژوهش در زمینه سوء مصرف مواد نشان داده است که سه عامل مهم با سوء مصرف مواد رابطه دارند که عبارتند از عزت نفس ضعیف، ناتوانی در بیان احساسات و فقدان مهارتهای ارتباطی. نقش مهارت های زندگی در ارتقای بهداشت روان یک فرایند است به طوریکه یادگیری موفقیت آمیز مهارتهای اجتماعی برای ورزشکاران، احساس یادگیرنده را در مورد خود و دیگران تحت تأثیر قرار می دهد و علاوه بر این کسب این مهارتها نگرش دیگران را نیز در مورد فرد تغییر می دهد. موارد بیان شده می تواند به فرهنگ احترام متقابل نیز منتهی شود و اینکه تعاملات دوسویه را افزایش دهد که در نهایت این موارد منجر به تشکیل متغیر هم افزایی هنجاری می شود. دیگر شاخصی که شناسایی شد عوامل فردی بود که در این رابطه باید گفت یکی از موارد مهم در بحث سرمایه اجتماعی برای ورزشکاران است چون عوامل فردی یکی از مواردی است که ورزشکاران را از غیره ورزشکار جدا می سازد، عوامل فردی در ورزشکار بیشتر نمایان است، مانند اخلاق و رفتار آنها که بیشتر مورد توجه جامعه است یا وضعیت بدنی و فیزیکی آنها یکی از شاخصه های مهم این افراد از دیدگاه جامعه است. این موارد در نهایت به جامعه پذیری افراد تبدیل می شود. بحثی که با محوریت جامعه پذیری در حوزه ورزش مطرح می شوند طیف وسیعی را تشکیل می دهند، اینکه چگونه بعضی افراد با علاقه فراوان به انجام فعالیت های ورزشی یا تماشای رقابت های ورزشی می پردازند، ولی دیگران چنین علایقی ندارند؛ چگونه عده ای خودشان را به عنوان ورزشکار می شناسند و وقت و هزینه خود را صرف فعالیت در یک رشته ورزشی خاص میکنند و دیگران نیز آنها را به عنوان ورزشکار می شناسند. ورزشکار شدن دارای الزاماتی است که فرد باید علاوه بر توان بدنی، آنها را در جامعه فرا بگیرد.

نتایج عوامل زمینه ای بدست آمده نشان داد که بارهای عاملی سوالات بزرگتر از ۰/۴ بود به این معنی که مدل کمی عوامل زمینه ای از برازش مناسبی برخوردار بود و همچنین میزان بار عاملی عوامل زمینه ای نیز برابر با ۰/۸۸ بود. ورزشکاران برای این که در جامعه به عنوان یک سرمایه اجتماعی شناسانده شوند باید با اجتماع سازگاری پیدا کنند که این مورد دارای مولفه های متعددی مانند حمایت

شده که باید ورزشکار حرفه‌ای اقداماتی در جهت وضعیت جامعه انجام دهد و دور از جامعه نباشد. آخرین مورد شناسایی شده در مورد مواد مداخله گر انگیزه بود که شناسایی گردید. این مورد را می‌توان بعنوان یک عامل که تکمیل کننده دیگر عوامل می‌باشد، دید. از این رو عواملی مانند مدیریت بهبود امورات، امکان برقرار روابط دوستانه از مولفه های انگیزه برای سرمایه اجتماعی می باشند که در نهایت باعث بهبود روابط ورزشکار در جامعه می‌شود و همچنین بعد فردی آن نیز داشتن تناسب اندام و بهبود سلامت جسمانی است که مولفه‌های اثرگذار انگیزه در جهت تبدیل به سرمایه اجتماعی است.

نتایج بدست آمده از راهبرهای پژوهش نشان داد که بارهای عاملی سوالات بزرگتر از ۰/۴ بود به این معنی که مدل کمی راهبردها از برازش مناسبی برخوردار بود. سرمایه اجتماعی پدیده‌ای است که حاصل تأثیر نهادهای اجتماعی، روابط انسانی و هنجارها بر روی کیفیت و کمیت تعامل های اجتماعی است، و تأثیر قابل توجهی بر اقتصاد و توسعه کشورهای مختلف دارد (زارعی متین و همکاران، ۱۳۹۵). سرمایه اجتماعی بر خلاف سایر سرمایه ها به صورت فیزیکی وجود ندارد، بلکه حاصل تعاملها و هنجارهای گروهی و اجتماعی بوده است. رویکردهای گوناگونی برای طبقه بندی و توصیف سرمایه اجتماعی وجود دارد مثلا پوتنام، سرمایه اجتماعی را تمام ویژگیهای اجتماعی نهادها و سازمانها از قبیل اعتماد، هنجارها و شبکه های اجتماعی که همکاری و هماهنگی برای کسب سود متقابل را تسهیل می کنند، می داند. کلمن سرمایه اجتماعی را قدرت توانایی مردم برای برقراری ارتباط با یکدیگر می داند. در این رابطه یکی از راهبردها مناسب برای سرمایه اجتماعی ورزشکاران، روابط انجمنی است. وجود اینگونه روابط بدون شک برای ورزشکار لازم و مستلزم است، چراکه در دوره‌ی قرار داریم انجمن های مختلف طرفداران فراوانی دارند و در جامعه نیز از محبوبیت‌های خاصی برخوردارند. از این رو بهتر است ورزشکاران در این گروه‌ها عضویت داشته و در آنها به فعالیت بپردازد. البته لازم به ذکر است که فعالیت‌های صورت گرفته در این رابطه باید در راستای منافع جامعه و افراد جامعه باشد، چون در این صورت است که حمایت جامعه جلب خواهد شد. پس فعالیت های مدنی در جهت بهبود و پیشبرد اهداف جامعه یکی از راهبردهای متناسب برای سرمایه اجتماعی شدن ورزشکاران می‌باشد. یکی دیگر

ورزشی دیگر عاملی است که باید وجود داشته باشد تا ورزشکار بتواند رشد کند و با دیگر افراد جامعه در ارتباط باشد.

نتایج عوامل مداخله‌گر بدست آمده نشان داد که بارهای عاملی سوالات بزرگتر از ۰/۴ بود به این معنی که مدل کمی عوامل مداخله‌گر از برازش مناسبی برخوردار بود. سبک زندگی یکی از عوامل مداخله‌ای شناسایی گردید. یکی از مفاهیم روانشناختی که در شکل‌گیری ویژگی‌های شخصیتی بازیکنان موثر است سبک زندگی است بخشی از زندگی است که عملاً تحقق می یابد و دربردارنده طیف کامل فعالیت‌هایی است که افراد در زندگی روزمره خود انجام می‌دهد بنابراین طیف فعالیت‌های مختلف افراد در هر عرصه از زندگی می‌تواند سازنده سبک زندگی آن‌ها در آن عرصه باشد (رضوی زاده، ۱۳۸۶). سبک زندگی نمایانگر نگاه فردی فرد به زندگی جهان و ارزشهای مورد قبول است به بیان دیگر سبک زندگی سمبل و نماد هدایت افراد یک جامعه است که تمامی جنبه های زندگی آنها را در بر می‌گیرد شیوه زندگی سالم منبع ارزشمند برای کاهش شیوع و تاثیر مشکلات بهداشتی و ارتقاء سلامت تطابق با عوامل استرس زای زندگی و بهبود کیفیت زندگی است سبک زندگی به ما کمک می‌کند تا آنچه را که مردم انجام می دهند دلیل انجام شان و معنی عملشان برای خودشان و دیگران را درک کنیم (احمدی، ۱۳۹۴). سبک زندگی بدون شک یکی از مواردی است که مورد توجه جامعه و بخصوص رسانه‌ها می‌باشد که باید به نحوی باشد که جامعه و افراد آن را پذیرا باشند و عاملی نباشد که ورزشکار را از جامعه دور کند و ورزشکار را در سطح بالای نشان دهد. ورزش به عنوان یکی از مهمترین نهادهای جامعه جدید دارای تاثیرات مهمی برای ابعاد مهمی از زندگی مردم است. بخش عمده ای از جمعیت هر جامعه‌ای به اشکال گوناگون مانند شرکت در مسابقات و فعالیت های ورزشی، تحصیل ورزش و... با ورزش سروکار دارند، که نشان دهنده تحرک اجتماعی ورزشکاران می‌باشد. جدا از موارد گفته شده برای تحرک اجتماعی می‌توان به مسئولیت اجتماعی آنها در جامعه اشاره کرد که در جایگاهی که هستند بتوانند مسئولیت خود را در قبال جامعه انجام دهند مثلا در کارهای خیرخواهانه پیش قدم شوند و یا اینکه در مبارزه با فساد با توجه به جایگاهی که دارند گام بردارند. موارد بیان شده در نظریه جامعه شناختی به عنوان مولفه‌های حرفه‌ی ورزشکاران شناخته

این‌رو، نیاز است مطالعاتی در این زمینه صورت گیرد تا وضعیت سرمایه‌ی اجتماعی در بین این گروه مشخص گردد و از سوی دیگر وضعیت و ظرفیت سرمایه اجتماعی در ورزش کشور ناشناخته است که این باعث به هدر رفتن بیشتر سرمایه و به بی توجهی به پتانسیل نخبگان ورزشی در توسعه اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و ورزشی می‌شود. در قرن ۲۱، سرمایه انسانی را به عنوان سرمایه اصلی کشورها می‌دانند. سرمایه اجتماعی بخشی از سرمایه انسانی است که در عرصه‌های مختلف و از جنبه ورزشی بروز و ظهور می‌نماید، شناخت و تحلیل وضعیت بهره‌مندی از نخبگان و چهره‌های شاخص و ستارگان در سایر عرصه‌های اجتماعی فرهنگی و اقتصادی ناشناخته است اگر چه برخی مؤسسات تجاری کم و بیش از نام و تصویر اینگونه چهره‌ها در جهت بازاریابی و درآمدزایی بهره‌مند می‌باشند اما به نظر می‌رسد وضعیت نامشخص و بهره‌برداری پراکنده و جزیره‌گونه کمتر به منابع ملی توجه می‌شود. در این رابطه پیامدهای اجتماعی یکی از مواردی بود که شناسایی شد، که در این رابطه می‌توان گفت مهمترین عامل آن ارتقای سلامت روانی جامعه است که نتایج دیگر پژوهش‌ها نشان داده است باعث بهبود آن خواهد شد، که افزایش نشاط اجتماعی جامعه دنباله این امر خواهد بود. پیامد دیگری که شناسایی شد توسعه چهارگانه سطوح ورزش تربیتی است که به رشد و توسعه ورزش در همه ابعاد و حوزه‌های ورزش را شامل خواهد شد. این مورد نیز در موفقیت بیشتر ورزشکاران در میادین بین‌المللی به همراه داشته باشد که در نهایت خشنودی و خوشحالی جامعه و در نهایت بالا رفتن شاخص سلامتی و افزایش تحرک در جامعه تبدیل خواهد شد. در نهایت پیامدهای شخصی آخرین موردی بود که شناسایی شد که به طبع این پیامدها مورد توجه ورزشکاران خواهد شد. در این رابطه می‌توان گفت باعث بهبود عملکرد حرکتی ورزشکاران خواهد شد. همچنین مقبولیت فردی ورزشکار را بالا خواهد برد که این امر خود یک انگیزه مناسب خواهد بود که روحیه مبارزه‌گری ورزشکار بالا برود و در را رسیدن به هدف تلاش بیشتری کند.

از راهبردهای موثر حمایت از ورزشکاران می‌باشد. جالب است که این مورد نیز در راستای فعالیت‌های خود ورزشکار می‌تواند شکل بگیرد. به این صورت که اگر ورزشکار بصورت درست و هدفمند فعالیت نماید و این فعالیت‌ها در راستای جامعه باشد، بدون شک مسئولین و افراد سرشناس نیز از ورزشکار حمایت‌های لازم را خواهند داشت. با توجه به مطالب بیان شده می‌تواند گفت که سازمان‌های متولی، مانند دانشگاه‌ها، سازمان‌های مردم‌نهاد یا همان سمن‌ها و دیگر سازمان‌ها با حمایت‌های درست و واقعی می‌توانند در مدل سرمایه اجتماعی ورزشکار یک سهم غیره قابل انکاری داشته باشند، چراکه بیشتر افراد جامعه نگاه ویژه‌ی به این سازمان‌ها دارند و حمایت سازمان از یک ورزشکار می‌تواند نگاه جامعه را نیز تغییر دهد. یکی دیگر از راهبردهای که می‌تواند اثرگذار باشد استراتژی‌های است که سازمان‌های متولی باید انجام دهند. یکی از این استراتژی‌ها برند سازی ورزشکاران است که باید صورت گیرد یا اینکه حمایت از ورزشکار منتخب در همایش‌ها و سمینارهای مردمی می‌باشد. همچنین همگانی کردن ورزش در این راستا نیز می‌تواند کمک کند به نحوی که خود ورزش در سید خانوار قرار گیرد و افراد جامعه هر روز با ورزش در ارتباط باشند در این رابطه ورزشکاران می‌توانند افراد را تشویق کنند و به عنوان یک الگو معرفی شوند و بصورت غیره مستقیم تبدیل به سرمایه اجتماعی شوند. این عوامل زمانی اتفاق می‌افتد که یک سرمایه مادی مناسبی وجود داشته باشد. لذا وجود سرمایه و جذب سرمایه یکی از الزامات توسعه ورزش و حتی توسعه منابع انسانی در ورزش است. از این رو راهبردهای بیان شده باید صورت گیرد تا بتوان به یک ورزشکار به عنوان یک سرمایه اجتماعی نگاه کرد و مورد قبول جامعه هم قرار گیرد.

نتایج حاصل از پیامدهای بدست آمده از پژوهش نشان داد که بارهای عاملی سوالات بزرگتر از ۰/۴ بود به این معنی که مدل کمی پیامدها از برازش مناسبی برخوردار بود. سرمایه‌ی اجتماعی نقش مهمی در توسعه‌ی اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی و همچنین، توسعه‌ی ورزش دارد. با توجه به اینکه جوانان و قهرمانان ملی مهمترین سرمایه‌های انسانی و آینده‌سازان کشور هستند، هنگامی که سرمایه‌ی اجتماعی و ابعاد آن در بین قهرمانان تشکیل شده و گسترش یابد، سبب مشارکت ورزشی، توسعه‌ی مدال‌آوری ورزشی بیشتر آنها و سلامت جامعه خواهد شد؛ از

REFERENCES

1. Ahmadbeigi, Shahriar and Khajenejad, Parisa (2012). Sports and social capital, Association for Development and Promotion of Basic Sciences and Arts.[persian]
2. Akbarian Renizi, Saeed Reza; Reza Ali, Mansour; Char-Rahi, Zabih A... (2016). Analysis of urban social capital situation (case study: Estehban city, Fars province). *Human Settlements Planning Studies*, 12, No. 2 (Serial 39), 375-389. [persian]
3. Andishmand, Vida. (2018). Identifying the components of social capital in universities in order to provide a model for its promotion. *Educational Leadership and Management Quarterly*, third period, number 2 (8 consecutive), 9-34. [persian]
4. Ball, Kylie, Verity J. Cleland, Anna F. Timperio, Jo Salmon, Billie Giles-Corti, David A. Crawford. (2010). Love thy neighbour? Associations of social capital and crime with physical activity amongst women, *Social Science & Medicine*, Volume 71, Issue 4, August 2010, Pages 807-814.
5. Behesht Ahmadi, Behesht; Bahram Yousefi, Bahram; Eidi, Hossein. (2017). Good governance in sports: the role of social capital in its promotion. *Research in educational sports*, 6(14), 301-326. [persian]
6. Choudhury J. (2011) "HR Configuration, Social Capital and Organization Performance, Theoretical Synthesis and Empirical Analysis", *J. of Commerce*, 3(3), pp 1-9.
7. Coalter F (2007) Sports clubs, social capita and social regeneration: Ill-defined interventions with difficult to follow outcomes? *Sport in Society* 10(4): 537-559
8. Diyani, Mohammad Hossein and Mahmoudi, Hassan (2012). Comparative analysis of capital status. *Social in academic libraries. Library and Information Quarterly*. Volume 14, Number 4 (Serial 56), 213-244. [persian]
9. Farahani, A; Keshavarz, L; Marvi Esfahani, N (2019); Analysis of factors affecting the behavior of sports managers to face and manage crises in Iran's championship sports; *Magazine: Organizational Behavior Management Studies in Sports* » Summer 2019 - Number 26
10. Farahani, A; Mohammadi Raouf, M; Shajie, (2019); A comparative study of the state of sports governance in Iran and selected countries; *Journal: Applied Researches in Sports Management* » Summer 2019 - Number 33
11. Farahani, A; Mohammadi Raouf, M; Shajie, (2019); A comparative study of the state of sports governance in Iran and selected countries; *Journal: Applied Researches in Sports Management* » Summer 2019 - Number 33
12. Farahani, A; Qolizadeh, S; Henry, H; Farahani, M; (2021); Analyzing the content of the sports press with an approach to public sports; *Magazine: Sports Management* » Spring 1400 - Number 52
13. Ghorbani, Mehdi; Awadpour, Leila; Khorasani, Mohammad Amin. (2014). Analysis and assessment of social capital of development micro-networks in line with local sustainable development, case study: RFLDL international project, Sarayan city. *Rural Research*, 6 (3), 545-566. [persian]
14. Hasanabadi, Dawood; Haj Alizadeh, Ahmed; Heydarvand, Massoud. (2016). Evaluation of the social capital of the network of stakeholders in the direction of local sustainable development. *Pasture and Watershed (Natural Resources of Iran)*, 70 (1), 71-86. [persian]
15. Heidary A, Amiri M, Ehsani M, Asadi Kenari B. (2012). Social Capital: A Multidimensional Binding Link in the Sport Communities. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences* 2(2), 115-122

16. Jones, H. Moore, S (2012) Network social capital, social participation and physical inactivity in an urban adult population, *social science and medicine*, Vol 74, 1362- 1367.
17. Karsten Elmoose-Østerlund & Jan-Willem van der Roest (2017) Understanding social capital in sports clubs: participation, duration and social trust, *European Journal for Sport and Society*, 14:4, 366-386.
18. Kreuger, L., & Neuman, W. L. (2006). *Social work research methods: qualitative and quantitative approaches: with Research Navigator*. Pearson/Allyn and Bacon.
19. Lee Poh Chin, B. Se (Hons.) Nov. (2006). "Explorations social capital and physical activity participation among adults on christmas island, school of human movement and exercise science and school of social and cultural studies". The University of Western Australia
20. Lewandowski, Joseph. (2018). Sport, Trust, and Social Capital. in *Comparative Sociology* 17(3-4), 1569-1322
21. Lindstrom, M. (2011). Social capital, desire to increase physical activity and leisure-time physical activity: A population-based study. *Public Health*, 125: 442 – 447
22. Loy J (2001) *Sociology of sport and the new global order: Bridging perspectives and crossing boundaries*. In: 1st World Congress of Sociology of Sport Proceedings, pp. 1–36.
23. McChesney R.(2013). *Media Made Sport: A History of Sports Coverage in the U.S.* www.ux1.eiu.edu/~jggisondi/MediaMade, PP132-190.
24. Mojabi, rs, Shojaei, v & Moosavi, sj (2013) The Role of Team Identification in Creating Universities' Social Capital, *Journal of Novel Applied Sciences*, J Nov . Appl Sci., 2 (12): 690-697
25. Mousavi, Seyed Jafar, Islami Marznaklath, Mohammad Mahdi and Khoshfar, Gholamreza (2013). Investigating the relationship between social trust and women's sports participation in the urban society of Iran (Gorgan city case study), *Space Geographic Survey*, fourth volume, number 11, pp: 41-62. [persian]
26. Nur Alivand, Ali; Maleki, Amir; Parsamehr, Mehraban; Ghasemi, Hamid. (2015). Investigating the role of social capital in explaining sports participation (case study: women of Ilam province). *Socio-Cultural Development Studies*, 5 (3), 127-149. [persian]
27. Parsamehr, Mehraban; Niknejad, Mohammadreza; Rasoulinejad, Saidpoya. (2016). Explaining the role of social capital in the development of youth sports participation (case study: Yazd city). *Sports Management Studies (Research in Sports Sciences)*, 9 (42), 17-38. [persian]
28. Perks, Thomas (2007). Does sport foster social capital? The contribution of sport to a life style of community participation, *sociology of sport journal*, Vol 24, 378-401.
29. Rahmani Firouzjah, Ali; Sharahpour, Mahmoud; Rezaei Pasha, Siddiqa. (1390). Measuring the differentiation of youth social capital based on sports participation (case study: sportsmen and non-sportsmen of Mazandaran University). *Sociology of Youth Studies*, 2 (2), 37-62. [persian]
30. Seipple, O (2016) Sport and Social capital, *Acta Sociological*, Vol 49, No 2, 169- 183.
31. Sharahpour, Mahmoud; Hosseini Rad, Ali. (1387). Investigating the relationship between social capital and sports participation. *Harak Magazine*, No. 37, 131. [persian]
32. Skinner, J., Edwards, A., & Corbett, B. (2014). *Research methods for sport management*. Routledge
33. Sllis, J. F., Prochasca, J. J., & Taylor, W. C. (2000). A review of correlates of physical activity of children and adolescents. *Medicine and Science in Sports and Exercise*, 32(9), 963-75

34. Social capital and social wellbeing (2002). Discussion paper, produced by the Australian bureau of statistics". Commonwealth of Australia
35. Tidey ,Ann(2010). Social Capital Production: Sport Event Volunteer Perceptions and Impacts. A thesis submitted to Auckland University of Technology In partial fulfilment of the requirements for the degree of Master of Business (MBus)
36. Tonts, Matthew. (2015). 'Competitive sport and social capital in rural Australia'. Journal of rural studies 21, PP: 137-149
37. Uslaner E (1999) Democracy and social capital. In: Warren M (ed.) Democracy and Trust. Cambridge: Cambridge University Press, 121–150.
38. Ute Schüttoff, Pawlowski T, Downward P, Lechner M. (2017). Sports Participation and Social CapitalFormation during Adolescence. SOCIAL SCIENCE QUARTERLY, 99(2), 684- 698
39. Weil,F., Lee, M.R., & Shihadeh,E.S. (2011). The burdens of social capital: How socially-involved people dealt with stress after Hurricane Katrina, Social Science Research, 1-10.
40. Zarei Matin - Hassan, Mohammadian, Behzad - Madrasi, Saeed (2015). Social capital management. Mehran Publications. [persian]